

Film & TV | Kampagner

Film & TV produktion | Kampagner fra idé til succès

saks-film.com

ÅBN

Film & TV | Kampagner

Film & TV produktion | Kampagner fra idé til succès

saks-film.com

ÅBN

[Forside \(/\)](#) [Samfund \(/samfund\)](#) | [Medier \(/medier\)](#) | [Kultur \(/kultur\)](#)

Nye cykelbøger inden Touren

Helten alene på bjerget

Cykelrytteren over alle cykelryttere, Eddy Merckx, der er blevet et ikon på udholdenhed, styrke og sejrsvilje. Cykelsportens magi blusser op hver sommer før Tour de France. Derfor bringer vi her sæsonens bedste Tour-litteratur.

Skrevet af

(/tonny-vorm)

Tonny Vorm (/tonny-vorm)

(/tonny-vorm)

(/tonny-vorm)

4 artikler

0 indlæg

Engang var Tour de France noget, man læste om. Stribevis af journalister og forfattere blev sendt af sted for at dække hvert et hjørne af løbet fra hver en krog af Frankrig. Som resultat heraf udvikledes en stolt litteraturtradition omkring ikke blot Tour de France, men cykelsporten generelt. Det afspejler sig også i år, hvor kvaliteten er høj i de otte dansksprogede bøger, der ligger klar til læsning inden årets Tour de France-start næste lørdag.

▷ ×

Stof fra stofkiosken

Den poetiske

**DET ER
ET MAGISK
ØJEBLIK
LIGE NU** Jakob Kristian
Sørensen
Jørgen Leths
liv med
cykelsporten

Det er et magisk øjeblik lige nu. Jørgen Leths liv med cykelsporten
af Jakob Kristian Sørensen
Gyldendal

[5 cykelhjul](#)

Citat:

"Ingen kan med rette mene, at det er dopingen i sig selv, der er problemet med Armstrong. I Europa har vi jo besunget dopede ryttere i årtier. Så det i sig selv kan ikke betragtes som en dødsynd. Det var systematiseringen, og det faktum at de var intelligente omkring det, satte det i system, som udløste hadet. Det er jo absurd.

Du må gerne dope dig, du må bare ikke være intelligent i måden, du gør det på. Det er grotesk og tåbeligt.”

Jørgen Leth

Jørgen Leth har i et halvt århundrede berettet om cykelløb i såvel digte, på film og som journalist og tv-kommentator. I sin nye bog rejser fotograf og forfatter Jakob Kristian Sørensen til Haiti for at få en lang snak med Leth om fascinationen af cykelsport og oplevelserne på landevejen.

Formen er løs og afslappet, hvilket synes at anspore Leth til den ene anekdote efter den anden. Vi får blandt andet historien om, hvordan *Stjernerne og vandbærerne* og *En forårsdag i helvede* blev til, og om dengang under optagelserne af sidstnævnte, da Ebbe Traberg en morgen tog ud for at træne lidt med Francesco Moser og Ole Ritter og styrtede. Med blod i hele ansigtet måtte han transporteres til en nærliggende gård, hvor bondekonen hurtigt glemte alt om Trabergs pinsler, da hun så Francesco Moser.

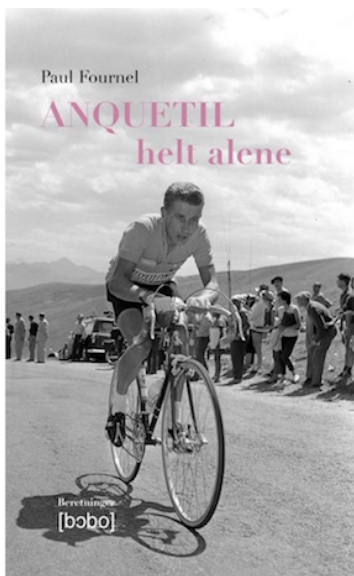
Stærkt står også Leths tanker om doping og hans gennemgang af sine arbejdsdage som kommentator på TV 2 under de store cykelløb. Han fryser ofte på cementtribunen i Roubaix og hader at stå tidligt op under Touren, hvor opgaverne mellem Dennis Ritter, Rolf Sørensen og ham selv er adskilte og definerede.

“Vi er jo alle tre forskellige. Rolf er Rolf. Uden blusel. Det er skidegodt,” siger Leth og fortsætter:

“Som kommentator fortæller jeg, hvad jeg ser. Det er min stil og mit greb. Jeg fortæller om detaljer, jeg ser, og nogle gange går jeg over stregen mellem autenticitet og fortolkning, så det bliver en slags poesi, en besyngelse.”

For mange er Jørgen Leths poesi en fast del af sommerens Tour de France-transmissioner. Det bør denne bog også være.

Den litterære

Jaques Aquetil. Helt Alene
af Paul Fournel (oversat af Jesper Tang)
Forlaget Bobo

4 cykelhjul

Citat:

"Jo barskere løbet er, jo stærkere kan jeg mærke de andres smerte, der ... dulmer min egen."

Anquetil

Jaques Anquetil vandt som den første Tour de France fem gange og Maître Jacques, som han kaldtes, betragtes generelt som en af sportens smukkeste ryttere. I *Anquetil. Helt Alene* skriver franske Paul Fournel om at vokse op i efterkrigstiden med sit store idol, hvis farverige historie fortælles i adskilte kapitler.

Anquetils første store sejr kom i 1956. Som 22-årig besluttede han sig for at erobre timerekorden, der i fjorten år havde tilhørt italienske Fausto Coppi. Rekordforsøget blev henlagt til Vigorelli-banen i Milano, hvor arrangørerne åbnede for billetsalget med en advarsel om, at man ikke kunne garantere en ny rekord. En unødvendig foranstaltning, som Fournel skriver, "for det er ikke svært at forestille sig, at flertallet af tilskuerne var tilstede for at se Anquetil tabe og altså på ny få bekræftet, at deres Coppi var den største".

Men sådan gik det ikke. Anquetil kørte 46,159 km/t, hvad der svarer til en omgang mere end Coppi, og de følgende 10-15 år var han cykelsportens måske mest dominerede skikkelse.

Han var også en snu forretningsmand og en kontroversiel sportsmand, der ikke lagde skjul på, at han brugte doping, og privat var han ej heller stringent: Han fik barn med sin steddatter og boede sammen med barn, steddatter og hustru på Gustave Flauberts gamle slot nær Rouen.

Hele historien om den gådefulde Jaques Anquetil (1934-1987) får Fournel ikke foldet ud, men han skriver om det meste i et litterært anslag, der fænger bedst, når han holder sig til sit emne og skruer ned for selvbiografien.

Den aktuelle

Jakob Fuglsang. Drømmen om regnbuestriberne og den gule trøje
Rasmus Staghøj
Gyldendal

5 cykelhjul

Citat:

“Han var kraftedeme umulig at følge i et felt. Når vi endelig havde fået ham på dæk, fulgte han ikke med. Man kunne sidde med ham på hjul i venstre side af feltet og køre ham frem, og øjeblikket efter sad hanovre i højre side af feltet. Hvad laver du derovre, kammerat?”

Fuglsang om at være hjælperytter for Fabio Aru

Aldrig har forventningerne til Jakob Fuglsang været højere. OL-sølvmedaljen i 2016 gav den danske rytter fornyet selvtillid, hvilket udmøntede sig i en sejr i det prestigefyldte Critérium du Dauphiné sidste sommer. I år er det foreløbigt blevet til en andenplads i Schweiz Rundt, og forskånes han for skader, kunne det godt være denne juli, at Fuglsang får drømmen om en Tour-podieplads opfyldt.

For så vidt kunne hans biografi ikke være mere aktuel. Jakob Fuglsang afslører intet kontroversielt i bogen, men beretter i et underholdende og eftertænksomt anslag, om hvad der driver ham og om sit liv og sin karriere.

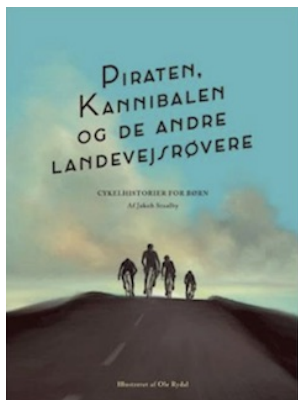
Forordet er skrevet af Jørgen Leth, der erklærer, at ”ingen dansk rytter siden Rolf Sørensen har en så iøjnefaldende elegance på cyklen i alle terræner.” Stilen blev støbt i skovene omkring Silkeborg,

hvor Fuglsang som dreng lod sig besnære af det, som cykelsporten (i modsætning til fodbold og springgymnastik, som han også dyrkede) havde: "Det ekstreme, det langvarige og det udmattende. Jeg fandt ud af, at jeg faktisk ikke havde noget imod, at det gjorde ondt. Det var måske endda lidt tiltalende."

I et af bogens stærkeste kapitler fortæller Fuglsang om sit ensomme år i en lille landsby i Italien, hvortil han flytter som 22-årig. Forældrene er lige blevet skilt, han har ingen venner i Italien, får kun få besøg hjemmefra, og internettet fungerer sjældent. "Det eneste sted, jeg ikke følte mig halvtrist og ensom, var på cyklen."

Drømmen om at blive U23-verdensmester på mountainbike indfries imidlertid, og siden følger en kontrakt med Bjarne Riis, skuffelserne på Radioshack-Nissan-holdet, OL-medaljen, sejren i Dauphiné og oplevelserne som hjælperytter for henholdsvis Nibali og Aru. Alt sammen levende og medrivende beskrevet af Rasmus Staghøj, der har formået at åbne munden på en mand, hvis fine dyd det ellers er at fatte sig i korthed.

Den lette

Piraten, kannibalen og de andre landevejsrøvere

Jakob Staalby

Illustreret af Ole Rydal

Cornfield Press

4 cykelhjul

Citat:

"Han kan se frygten i deres øjne. De er lamslåede og kan intet stille op. Så smiler han til dem, skubber solbrillerne op i panden og spurter væk fra dem. Store Jan og de andre favoritter ser hjælpeløst til, mens Piratens gule hjul forsvinder som lyn i regnen, op mod toppen af Galibier."

Om Marco Pantani, Tour de France 1998

Cykelhistorier for børn er undertitlen på Jakob Staalbys rigt illustrerede bog, der dog også snildt kan læses af voksne. For som Matti Breshcel skriver i forordet, så er bogen fuld af "vanvittige

fortællinger om drabelige dueller og vilde soloridt. Om folk, der ræser ned ad bjergsider og brager hen over brosten. Og det bedste af det hele er, at de alle bygger på virkelige begivenheder og handler om rigtige cykelryttere.”

Rytterne, der portrætteres, er blandt andre Sean Kelly, Eddy Merckx, Fausto Coppi og Alberto Contador. I alt ni styks, der fanges i karrierens mest skelsættende øjeblik. Kapitlet om Merckx tager således afsæt i Giro d'Italia i 1968, hvor den unge belgier i snestorm og korte ærmer vinder etappen til Tre Cime di Lavaredo og derved grundlægger sin samlede sejr i Giroen det år; den første af Merckx' i alt 11 Grand Tour-sejre.

Også Bjarne Riis får et kapitel, da Staalby på vellykket vis får dramatiseret danskerens sejr på Hautacam under Tour de France 1996. Her får vi samtidig lidt at vide om cykelmekanik; andre steder perspektiveres der til lungekapacitet (Indurain), tidstab (Eros Poli) og Flandern (Philip Gilbert).

Historierne i *Piraten, kannibalen og de andre landevejsrøvere* er som antydnet ikke nye, men til gengæld værd at læse eller genlæse i Staalbys lette og pædagogiske sprogtone.

Den filosofiske

Rytteren og hans skygge

Olivier Haralambon (oversat af Peer Bundgaard)

Forlaget Bobo

3 cykelhjul

Citat:

”Nu om dage er der næsten ingen håndværkere tilbage, og dermed heller ingen af de cykler, der bærer deres kærtegn. Den legendariske Marcel Borthayre døde sammen med sine fif og fiduser; han begyndte hver morgen sin arbejdsdag med at føre ryggen af sine foldede fingre hen over de hjul, han monterede eger på, ’for ikke at forskrække dem’.”

Cykelsportens iboende fascinationsevne har altid haft greb i den lyriske skribent. Alene sidste år fik vi herhjemme tre yderst læsværdige eksempler herpå: Daniel Denciks reportager fra Tour de France 2016 blev samlet i *Sportshjerte*, og dertil udkom på dansk Curzio Malapartes klassiske essay fra 1947, *Coppi og Bartali*, samt David Coventrys roman *Den usynlige mil*, hvori hovedpersonen slider sig gennem Tour de France 1928 på flugt fra en smertefuld fortid.

Franske Olivier Haralambon skriver sig med *Rytteren og hans skygge* ind i samme tradition. Haralambon, der med egne ord "i mine bedste perioder ikke var ret meget mere end en middelmådig rytter, og som nærmest ikke tjente noget som helst på min sport," anskuer landevejscyklingen i et filosofisk skær og afvikler sin fortælling i et nærmest essayistisk anslag.

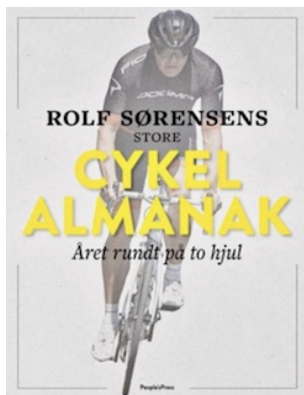
Erindringer fra hans første ungdomsløb og oplevelsen af at sætte sig på cyklen i dag, hvor "mine knæ kan begynde at ryste i et givent gear som en dårligt justeret motor", blander sig med betragtninger om alt fra doping, træning, fans, bjerge og mekanik.

Bogens overordnede mål synes at være et portræt af rytteren på sin cykel. Hvem er han? Hvad driver ham? Hvad kæmper han imod? Hvad oplever han? Hvad kendetegner de bedste ryttere?

Svarene falder ikke prompte, men gemmer sig i lyriske formuleringer, der referer til alt fra klassisk litteratur til Lance Armstrongs sjæl – eller bag mere diskutabile påstande som eksempelvis: "Rytteren er sandt nok proletar, før han officielt er professionel, men det er poesi, han drives frem af, det er den, der er hans hovedstol."

Den frankofile feinschmecker bliver næppe skuffet over *Rytteren og hans skygge*.

Den store opslagsbog

Rolf Sørensens store cykelalmanak. Året rundt på to hjul
Rolf Sørensen og Jonas Nystrup
People'sPress

4 cykelhjul

Citat:

"I Italien kørte vi juniorløb foran 5.000-10.000 tilskuere. I Danmark kørte vi nede i Smørum Ovre, og der stod vores forældre og ikke mange andre, og man måtte ikke række hænderne op over hovedet, når man kørte først over stregen, fordi det ikke var i overensstemmelse med færdsloven. Du måtte kun juble med mindst en hånd på styret. Som drengerytter blev man også tjekket for, om man havde ringeklokke og reflekser på."

Rolf Sørensen

Rolf Sørensens store cykelalmanak indeholder næsten alt, hvad vi har brug for. Efter et fint interview, hvori Rolf Sørensen gennemgår sin karriere, følges cykelsæsonen måned for måned med beskrivelser af de store løb samt analyser og portrætter af lokalegne og regioner samt et deltageret træningsprogram for den seriøse motionist. Det hele lækkert layoutet i coffee book-format med dertilhørende let afkodelig grafik og faktabokse med tips og tricks til motionisten, der bliver oplyst om 'Pantani-stikangrebene', 'Contador-forcingen' og meget mere.

Som formatet dikterer, er bogen rigt illustreret med fotograf Flemming Gernyx' stemningsfulde billeder fra blandt andet Pinarello-fabrikken i Treviso, skoproducenten SIDIs fabrik i Maser og mestertræneren Luigi Cecchinis villa i Lucca.

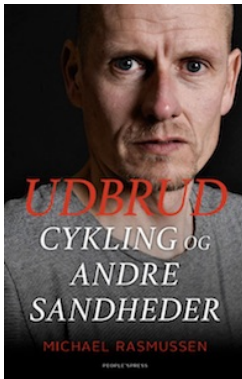
Sidstnævnte er også blandt de interviewede, hvilket gør almanakken til mere end en opslagsbog. Michael Rogers fortæller om, hvad rollen som vejkapitajn indebærer, Cancellara om at køre enkeltstart og mekanikeren Christophe Desimpelaere om sit job på blandt andet Bjarne Riis' hold.

Andre interviewede er Tom Boonen, der giver råd om, hvordan man kører på brosten, og Mario Cipollini, der blandt andet mindes tiden, hvor han var en del af, hvad han kalder verdens bedste træningshold; en flok, der udover ham selv og Rolf Sørensen bestod af Ballerini, Sciandri, Bartoli, Tafi og Casagrande.

"Når træningsturen var slut, sagde vi alle sammen farvel til hinanden, men ingen kørte direkte hjem. I stedet kørte vi over til hver sin bil eller motorcykel og trænede i halvanden time efter den. Nogle af mine venner havde set dig tage pace efter en bil, og så var jeg nødt til at gøre det ugen efter," fortæller Cipollini til Rolf Sørensen.

Rolf Sørensens store cykelalmanak vejer mere end de fleste bøger, til gengæld er den superlet at hente stor inspiration i.

Den knivskarpe

Udbrud. Cykling og andre sandheder
Michael Rasmussen og Mikael Jalving
People'sPress

5 cykelhjul

"Froome lider åbenbart ikke kun af astma. Ifølge sine læger har han også været plaget af nedsat nyrefunktion, sneglefeber og allergi, bedst som han vandt de store løb. Man tør slet ikke forestille sig, hvor hurtigt den mand ville være, hvis han var rask."

Michael Rasmussen

Det starter med, at Michael Rasmussens ekskæreste stjæler hans cykler. To mountainbikecykler og fire italienske Colnago-cykler, deriblandt den, der havde båret ham gennem to Tour de France, to Giro d'Italia og en Vuelta a España. Anekdoten fænger naturligvis, men den slår også den gennemgående tone i Michael Rasmussens nye bog an: Han inviterer læserne helt tæt på, og ja, han elsker stadig sine cykler.

Karrieren som cykelrytter har han tidligere berettet om i erindringsbogen *Gul feber*. Med *Udbrud* er han ude i et lidt anderledes ærinde. Handlingen er også denne gang båret af Rasmussens egne oplevelser, altså nedturen efter sejren på 16. etape af Tour de France, hvor han bliver taget ud af løbet og siden får karantæne, bliver skilt og gennemlever et mareridt af retssager. Men bogen er i høj grad også et opgør med det magelige og kreative Danmark og en skarp kritik af den dobbeltmoral, der præger særligt sportsorganisationernes anti-doping-arbejde.

Umiddelbart en historie, der altså vil lidt af hvert, men journalist Mikael Jalving får tingene til at hænge sammen i en underholdende og tankevækkende fortælling båret af Michael Rasmussens på én gang skarpe og underfundige tone.

Undervejs ransager Rasmussen sig selv, ærgrer sig over fejltrin i privatlivet og stædighed i forretningslivet, men grundlæggende skammer han sig ikke over at have handlet, som han har gjort i sportskarrieren. "Jeg mener, at jeg har været tro mod mig selv og min drøm og dermed bevaret min integritet. Jeg valgte at tie i den periode af mit liv, hvor tavshed var en del af den subkultur, jeg

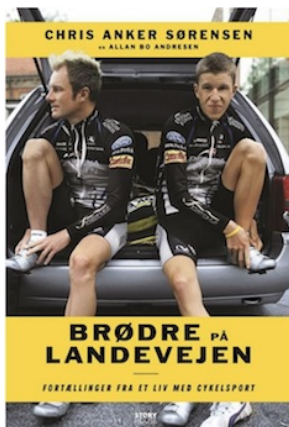
tilhørte. Og jeg valgte, synes jeg selv, lige så kompromisløst at tale, da det blev en mulighed.”

Den indstilling har som bekendt kostet ham dyrt, og flere af de bedste kapitler i bogen omhandler de forhindringer, der mødte ham på vej mod et comeback. Flere steder får sagen et nærmest absurd-komisk skær. Eksempelvis kommer Anti Doping Danmark ved en fejl til at sende Nicki Sørensens dopingtilståelse til Michael Rasmussen, hvorefter han, Rasmussen, beordres til at destruere den. Det skriver ADD, der samtidig understreger, at sker det ikke vil ADD ”drage de nødvendige konsekvenser heraf” og desuden pointerer, at ”hvis oplysningerne skulle slippe ud, vil de kunne spores til dig, og det skal vi jo ikke have.”

Flere steder skriger bogen på svar fra diverse instanser. Vi må se, om de kommer.

Foreløbig har Michael Rasmussen fået sine cykler tilbage, og denne bog mere end antyder, at han vist også har fundet sig selv igen.

Den stærkt underholdende

Brødre på landevejen. Fortællinger fra et liv med cykelsport
Chris Anker Sørensen, Allan Bo Andresen og Nikolaj Albrechtsen
StoryHouse

4 cykelhjul

Citat:

”En gang imellem var der nogle episoder, hvor man også kunne mærke, at han godt vidste, at han havde et af verdens bedste cykelhold. Til DM i Sønderborg i 2009 lavede han en forkromet taktik om, at vi på tredje omgang skulle køre i sidevind, men på taktikmødet rakte min holdkammerat Kasper Klostergaard hånden op og sagde:

”Men Bjarne, det blæser sgu ikke i dag.”

”Så må I bare lave jeres egen sidevind,” sagde han.

”Okay.”

Chris Anker Sørensen om Bjarne Riis

Cykelsporten sprudler af røverhistorier, og de bliver ofte bedre med årene. Én af de bedste til at fortælle dem har længe været Chris Anker Sørensen, hvis knastørre humor, ligefremme udtryk og kendskab til sporten ofte har trukket smil på cykelfans' læber. Hvem husker ikke, da han efter 5. etape af Tour de France 2009 gav udtryk for sin misfornøjelse direkte på TV 2, fordi "en spaniak ikke havde lært det der med, at man ikke skal pisse mod vinden, så jeg fik hans pis på mit ben. Det var jeg ikke tilfreds med."

I *Brødre på landevejen* diskner han i selskab med sin 11 år ældre halvbror, Allan Bo Andresen, op med stribevis af underholdende anekdoter fra cykelsporten. Allan Bo Andresen kørte i sin tid for Team Fakta og var desuden professionel på mindre hold i både Italien og Holland, og selvom karrieren ikke nåede lillebrors højder, er jargonen den samme.

Efter at have vundet en etape i et svensk løb blev han ringet op af sin danske Team Fakta-manager, Peter Sejer, der ville vide, hvem der kom på de andre podiepladser. Andresen kunne blot huske, hvem der blev nummer to, men i baggrunden slyngede en holdkammerat hurtigt et opdigtet navn ud: "Bo Bob Silver fra Skåne Cykelring." Dagen efter vandt Andresen atter engang, og da Peter Sejer igen ringede, fik han at vide, at Bo Bob Silver denne gang var blevet nummer tre.

Samme uge blev det også til andenplads for rytteren fra Skåne, og hjemme fra turen til Sverige sagde Peter Sejer: "Hva', ham der Bo Bob Silver, han var sgu da meget god, hva'? Skal vi ikke have ham på holdet?"

Vi hører også om italienske Tosatto, der synes, det er klamt, når kokken blander pastepenne og pastaskruer, om sportsdirektøren Tristan Hoffmans taktiske oplæg til en sprinterafslutning på en bjergetape under Schweiz Rundt og om Jens Voigts svoger, der sælger alle Voigts Oakley-briller, "fordi han havde brug for penge".

Tempoet holdes hele vejen igennem i en stærkt underholdende bog, der udover gode grin også giver et godt indblik bag cykelsportens kulisser.

RELATEREDE ARTIKLER

Oversete OL-discipliner (/artikler/OL-i-Rio-2016) - Medaljerne er fordelt, Rio er ryddet for sportsfolk, men glemte vi ikke noget? Vi har fundet en håndfuld af de disciplin...

Derfor cykler mænd i Rapha (/artikler/Hvorfor-cykelsporten-boomer) - Rapha – deres tøjlinje, accessories, PR og brand – er ikke alene en del af den omsiggribende cykel-trend. Rapha er også ...

Pigerne mod drengene (/artikler/Kvindefodbold-DBU-DIF-landshold) - Spillerforeningen og DBU har delvist forhandlet for tændte mikrofoner. Det har været godt journalistisk stof, men også s...

Fars fede primalfoto (/artikler/MAMIL-maend-i-lycra-cykling-selfie) - Du ser dem alle vegne: MAMILs - Midaldrende mænd i lycra. De fremstiller sig selv som jægeren, stammemennesket og ham, d...

Læg dit fokus her. Kun her. (/artikler/Distraktioner-oedelaegger-arbejdsmiljoet) - Den moderne arbejdsplads oversvømmer folk med beskeder, møder og distraktioner. Til tider kan strømmen blive så voldsom,...

Det er for Leth (/artikler/Citroen-reklame-Joergen-Leth-cactus) - Nationens yndlingsæstetiker springer ud som lovpriser af ordinære Citroën-biler i en glittet kampagne, der oser af malpl...

Hvorfor går alle nu i løbebukser? (/artikler/Athleisure-trenden-doer-ikke) - Kommer dine kolleger også anstigende til morgenmødet i løbebukser? Har du spottet de gammeldags tracksuits ude i natteli...

Kondiprinsen på kongevejen (/artikler/Kronprins-Frederik-50-aar-kondiprins) - Kronprinsen står midt i livet, men løber ekstra hurtigt på popularitetsskalaen. Han har fundet balancen mellem ældgamle ...

Restforsvarets genpres mod fejlventd omstillingsspil - Hva'?
(/artikler/Vroevleord-mudrer-fodbolddebatten) - Der flyder rigtig meget god fodboldviden ud af højtalerne på dit fjernsyn, når du ser VM - det meste går bare i tabt i ...

Too big to fail? (/artikler/Froome-og-Team-Skys-krisekommunikation) - Chris Froome får alligevel lov til at stille til start i Tour de France, der starter på lørdag. Efter ni måneders sagsbe...

Gadernes skjulte subtekster (/artikler/Byen-taler) - I et bybillede skæmmet af borgmesterpik-kunst og monotone outdoor-reklamebilleder med den samme underliggende fortælling...

Giv din stemme

4,7/5

28 stemmer

KOMMENTARER

0 kommentarer

Sortér efter

Tilføj en kommentar ...

[Plugin til Facebook-kommentarer](#)

UDVALGTE JOB (/KOMMUNIKATION-JOB)

PRIMETIME

(/kommunikation-job/primetime-praktikanter-1)

Praktikanter (/kommunikation-job/primetime-praktikanter-1)

Frist: 31. marts

(/kommunikation-job/concito-praktikant)

Praktikant (/kommunikation-job/concito-praktikant)

Frist: 31. maj

Relations People

(/kommunikation-)

SVITZER

(/kommunikation-job/svitzer-ae-)